

siger vi så, at de andre godt må lave det overstatsligt, men vi vil allerede på det her tidspunkt i Edinburgh sige til de andre, at vi ikke vil være med til at gøre det overstatsligt. Så egentlige forbehold er det svært at argumentere for findes i forhold til Maastrichttraktaten.

Så kan man sige: Er det slet ikke noget værd, det, der er lavet i Edinburgh, og det, der ledte frem til Edinburgh? Jo, det er meget værd. Dels var den debat, der var der på baggrund af det danske nej, den debat, der blev skabt i Danmark, og den debat, der blev skabt i andre EU-lande, selvfølgelig vigtig. Men dér, hvor Edinburgh har en effekt, det er jo i forhold til, at flertalspolitikkerne har indgået en, som de selv siger, pagt med befolkningen om, at skal der ændres på de her områder i forhold til det, der blev aftalt i Edinburgh efter det nationale kompromis, så kan det kun ske efter en folkeafstemning. Det er det helt centrale, at Folketingets flertal altså har afsagt sig kompetence til af egen drift at lave om på de her ting.

Derfor er det også nødvendigt at slå fast over for den danske befolkning, når den skal stemme om Amsterdamtraktaten, at der rent faktisk er juridiske problemer såvel som politiske problemer med forklaringen om, hvorvidt såkaldte forbehold består med Amsterdamtraktaten, og at man derfor også reelt stemmer om en vis del af indholdet i de såkaldte forbehold i Amsterdamtraktaten.

Vi kan diskutere frem og tilbage om de her juridiske spidsfindigheder, det kan vi gøre. Der kan være forskellige meninger om, hvor meget de såkaldte forbehold er overtrådt juridisk, altså hvor meget man er gået med til uden at gøre det klart for befolkningen, at her går man med på et overstatsligt retligt samarbejde, eller her gør man klar til at gå med ind i et forsvarspolitisk samarbejde, som man ellers havde lovet befolkningen ikke at gå med i.

Men rent politisk er der for Dansk Folkeparti ingen tvivl. Regeringen har forsøgt med den måde, man har skruet Amsterdamtraktaten med protokoller sammen på, at finde en model, hvor man over for befolkningen kan sige, at forbeholdene står intakte, men hvor man reelt kan gennemføre det, som regeringen og flertallet ønsker, nemlig at deltage i det overstatslige samarbejde, eksempelvis på det retlige område.

Derfor er der for Dansk Folkeparti ingen tvivl om, at regeringen snyder på vægten, og at det derfor er nødvendigt at gøre befolkningen klart, at vi faktisk også stemmer om dele inden for de

såkaldte forbeholdsområder, når vi stemmer om Amsterdamtraktaten. Det er jo bare yderligere et argument for, med den argumentation, der har været om EU, at befolkningen skal stemme nej til Amsterdamtraktaten. Det er vores konklusion på det her.

Om den model, Enhedslisten så fremlægger i sit dagsordenforslag, så er velegnet til at komme videre fra det sted, kan jeg godt være noget i tvivl om; men der er for os ingen tvivl om, at regeringen har snydt på vægten i det her spørgsmål.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan konstatere, at der ikke er føde på kritikken af det juridiske indhold af de danske forbehold. De består fortsat. Der har ikke været fremsat nogen som helst lodig kritik af den måde, vi har fået forbeholdene respekteret på i Amsterdamtraktaten.

Et par enkelte bemærkninger:

Om forsvar: Danmarks deltagelse i den forsvarspolitiske dimension er udtrykkeligt inddraget. Så er der nogle, der siger: Jamen hvad nu med Petersberg-opgaver? Ja, hvis det er sådan, at EU-landene beslutter sig for at gå ind i Petersberg-opgaver, så kan de det, men vi kan sige nej. Det er juraen i det. Dermed er det danske forbehold helt og fuldt respekteret. Vi deltager ikke i disse beslutninger – det er det, der er det afgørende – vi deltager ikke i disse beslutninger.

Men på den anden side er det jo også i virkelighedens verden – jeg tror, at det var det udtryk, én brugte, jeg tror, det var hr. Keld Albrechtsen – i virkelighedens verden er det sådan, at Danmark jo gerne bidrager til fredsbevarende aktioner. Vi er med i Bosnien, vi har været med i Albanien. Jeg ved godt, at hr. Keld Albrechtsen og hans parti synes, det er forkert, de er imod det; men de er jo imod det, ligegyldigt om det er EU, der laver dem, eller om det er NATO, der laver dem – som i Bosnien – eller om det som i Albanien er en koalition af lande, der er villige til at gøre det. Det er helt ligegyldigt for hr. Keld Albrechtsen, Enhedslisten er imod, at vi deltager i sådan noget. Og det er jo klart, det er regulær snak, for det er jo altså det, det i virkeligheden handler om. Juraen er klokkeklar. Vi kan ikke forpligtes til det. Vi deltager ikke i disse beslutninger. I virkelighedens verden er der heldigvis et stort flertal her i Folketinget, der ønsker, at Danmark skal spille en aktiv rolle.